

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: JEG SAD MED DEN VILDE LILIAN

Citation: Claussen, Sophus: "JEG SAD MED DEN VILDE LILIAN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen11val-shoot-workid68337.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik :

JEG SAD MED DEN VILDE LILIAN

Jeg sad med den vilde Lilian
en Nat nær den høje Sø.
Hun higed med udstrakte Arme
at gribes af Bølgen og dø.
Vi hviskede hæst og forvildet
en Nat ved den høje Sø.

Jeg stred med den vilde Lilian
en Nat under Havstokkens Larm.
Snart fristed hun mig med Døden
og snart med sin hvide Arm.
Vi hvisked, som frygted vi begge
at afbryde Bølgernes Larm.

Hun var som en brusende Svane,
som Leda, den Svanebrud,
mens hvid paa det nøgne Sandrev
ubændig hun folded sig ud
og ønsked at vække en Stormflod
og slukke Stjærnerne ud.

Hvad ænsed de larmende Bølger
to Menneskeskæbner, der stred?
Da kyssed hun mig saa hæftig,
at Havet blev stille derved,
da kyssed hun mig med en Jubel,
saa at alt - uden hun - fandt Fred.

Det var paa vor særeste Aften
i Overspændthed og Rus,
139 at den rolige Lilian bød mig
til Hvile i Brændingens Brus.
Maaske har en Hvirvel da slugt os
. . . vor Sjæl kom ej mere i Hus.